

NECESITATEA PROFETIEI DE PREZICERE

DRAGI PRIETENI, momentan suntem preocupați de fascinantul subiect al reapariției pe scena contemporană a relațiilor umane a Medinat Yisrael, Statul Israel restaurat, dar în curând ne vom ocupa de noul nostru stat și legătura sa imposibilă cu uimitoarele – sau chiar dramaticele – profeții biblice ale lui יחזקאל בתנ"ך, adică Ezechiel din așa-numitul Vechi Testament.

Credeți-mă că abia aștept să intru în esența acestui subiect interesant, dar trebuie să-mi rețin nerăbdarea naturală de dragul vostru, deoarece înțelegerea corectă a subiectului nostru dictează – necesită – o oarecare cunoaștere pregătitoare și, cred eu, în aceeași măsură interesantă.

Poate vă amintiți că în ultimul mesaj ne-am confruntat cu două fapte de netăgăduit. Primul aparținea cronicilor istoriei recente; al doilea era adăpostit în textele profeției biblice de prezicere.

Care a fost primul, adică faptul istoric? Pur și simplu că, din nou, după două milenii, Statul Israel a renăscut în anul 1948 al calendarului Gregorian, deci pe parcursul vieții multora dintre cei care ascultă acest mesaj.

Care a fost al doilea, adică faptul cel profetic? Surpriză: Scripturile noastre antice evreiești includ în conținutul lor profetic ideea unui stat restaurat și renăscut asemenea celui la formarea căruia am fost martori.

Acum, oricare dintre aceste două fapte îngemănate luat separat este în stare să ne captiveze, dar, privite împreună, ele constituie un fenomen care dă naștere unei provocări formidabile pentru mințile noastre.

Istoria ne este tuturor mai mult sau mai puțin familiară, mai ales dacă a avut impact asupra propriilor noastre ființe, fie la nivelul taliei, fie pe o suprafață goală a excrescenței filamentoase a epidermei noastre craniene.

În ce privește subiectul profeției, poate că nu suntem chiar așa familiari cu el. Poate că unii dintre noi sunt chiar puțin sceptici; nici nu ar trebui să fim blamați prea tare pentru scepticismul nostru dacă ținem seama de amestecul de dogmatism și extravaganță cu care am fost uneori bombardați de unii aventurieri grăbiți care au pătruns pe acest teritoriu atrăgător.

De aceea, permiteți-mi să încep afirmând că este imperativ să facem diferența, cu foarte multă grijă și claritate, între pronosticurile umane pe de-o parte și prezicerea biblică pe de cealaltă parte.

Prognoza umană se bazează în întregime pe aprecierea și analizarea faptelor și tendințelor vizibile. După cum știm, capacitatea umană este limitată, mai ales în ceea ce privește penetrarea viitorului; în plus, prezicerile omenești pot fi serios eronate.

Permiteți-mi să ilustrez acest aspect.

În martie 1948, Lordul Hardinge l-a intervievat pe puternicul om de stat austriac, prințul von Metternich (1773–1859) la Viena. Metternich a vorbit despre tendințele și evenimentele sinistre din acele zile fără urmă de teamă; a profetizat că nu va avea loc nici măcar o tulburare a echilibrului rutinei.

Deși era pe deplin calificat să se aventureze într-o astfel de profeție, cât de eronată a fost prezicerea lui! La doar patru zile de la acest interviu, el însuși a fost nevoit să părăsească Viena, iar casa i-a fost jefuită și arsă!

Apropiindu-ne de vremurile noastre, să ascultăm cuvintele unui om mare și foarte bine informat precum David Lloyd George, fostul prim ministru al Angliei. În discursul său de la Guildhall de după semnarea armistițiului care încheia Primul Război Mondial, el a rostit aceste cuvinte pline de prognoze:

„Acest moment solemn al triumfului, unul dintre cele mai mari momente din istoria lumii ... această oră măreață care anunță o eră nouă ... și care va ridica umanitatea pe un plan mai înalt al existenței pentru toate vremile viitoare.”

De la rostirea acestei profeții de către David Lloyd George, al Doilea Război Mondial a scăldat globul într-o altă baie de sânge; mai mult chiar, planul mai înalt al existenței înspre care arăta seamănă mai mult cu un plan mai înalt al non-existenței, atins prin violență și precipitare de către înspăimântătoarea bombă cu hidrogen!

Profeția divină în schimb, nu conține astfel de dezamăgiri și deziluzii care să-ți rupă inima. Ea nu se poate înșela deoarece nu izvorăște din previziuni omenești, ci din nelimitata cunoaștere dinaintea omniscienței divine.

Cel Veșnic, binecuvântat să fie El, nu este limitat de timp, și știe ceea ce noi numim „sfârșitul” încă dinaintea să fi fost ceea ce noi numim „începutul”. Pentru Dumnezeirea Omniscientă ceea ce noi numim „viitor” este ca o carte deschisă.

Vă prezint acum un citat din Scriptură. Dumnezeu, folosindu-se de gura și personalitatea umană a lui Isaia, fără a le distruge însă, declară:

„Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit ...” (Isaia 46:9, 10)

Dumnezeu, în voia Sa suverană, a selectat câteva ființe umane și le-a descoperit cunoașterea Lui infailibilă a viitorului într-o manieră destul de independentă de legile obișnuite ale cunoașterii. Acești bărbați selectați erau cunoscuți ca נביאים, Profeti. Un נביא, un profet, este unul care anunță, anunță omenirii revelațiile garantate de Dumnezeu în înaintarea scopurilor Sale divine răscumpărătoare.

Sugerez oare ceva supranatural? Da. Să nu ne deranjeze acest fapt. Este notoriu că atât de mulți dintre noi par să simtă o respingere dureroasă când li se cere să admită sau chiar să permită intervenția Mâinii divine în problemele umane, colective sau individuale; totuși, „într-un anumit sens ordinea naturală a lucrurilor – adică constituirea naturii ca fiind guvernată de anumite legi fizice și metafizice fixe – trebuie să fie totdeauna atinsă, dacă nu chiar pătrunsă de supranatural, adică de ceea ce nu face parte din experiența noastră constantă.” (Papa, I, 62)

Foarte bine, dar să ne dăm seama că ezitarea acceptării realității contactului direct între Duhul lui Dumnezeu și duhul omului ne fură dulcea rațiune și face să se aplice declarația lui Milton, „Necredința este oarbă.” (Milton – Comus)

Dacă vreunul dintre noi a încuiat în camera minții sale fantoma sfrijită și întunecată a necredinței care își înalță silueta fără cap împotriva realității revelației divine supranaturale, acea persoană ar trebui să-și deschidă ferestrele intelectului pentru a permite aromei dulcii rațiuni să îndepărteze fantoma murdară din locul său de refugiu.

Vă asigur că revelația divină nu va duce lipsă de acreditări incontestabile și veți descoperi că profeția biblică de prezicere constituie una dintre aceste acreditări.

Termenul „revelație” combină ideea unei apokalupsis sau dezvăluiri divine cu aceea a unei phanerosis sau facerea de cunoscut; Dumnezeu dezvăluie și face de cunoscut omului acele aspecte care sunt esențiale bunăstării sale spirituale.

În plus, Dumnezeu atestă această revelație garantată cu cel puțin trei acreditări, iar profeția divină de prezicere – o fațetă pe care o explorăm momentan – este una din aceste acreditări și este un semn divin pentru fiecare generație, inclusiv a noastră.

Astfel faptul istoric din mesajul meu anterior stă față în față cu slava de aur a profeției divine biblice de prezicere, și acest element al supranaturalului este cel care conferă subiectului nostru o

așa mare atractivitate, un așa înțeles adânc și o semnificație considerabilă mai ales în aceste zile. Fără îndoială că ea va răsplăti cercetările noastre ulterioare.

După ce am arătat necesitatea profeției divine de prezicere, în mesajul următor, voi materializa subiectul atrăgându-vă atenția asupra unor profeții biblice de prezicere majore, care și-au găsit împlinirea deplină, elocventă și clară în istoria și experiența Israelului.

Acesta ar trebui să fie un preludiu puternic care să vă dea curaj și încredere să credeți și să acceptați acele minunate profeții divine transmise prin Vestitorul ales de Dumnezeu, הנביא יחזקאל, profetul Ezechiel. Eu cred că profețiile sale își așteaptă încă împlinirea în zilele care ne stau înaintea – probabil în viitorul apropiat – zile care nu trebuie să fie împovărate de amenințări dacă sunt ușurate și iluminate de cunoașterea sigură și de asigurarea divină că

הנה לא יננום ולא יישן שומר ישראל

„... **nu dormitează nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel.**” (Psalm 121:4)

Dr. Lawrence Duff-Forbes

(1900-1964)

Director fondator al David House Fellowship Inc

Este artículo es un extracto de las famosas series de radio “Tesoros de la Tenach”, que también se encuentran transcritas. Tanto el audio (haga clic en la pestaña MP3, luego en “002predictiveprophecy.mp3”), y las transcripciones están disponibles en forma gratuita en www.thevineyard.org.au. (disponible solo en inglés)